

Forfatter: Fibiger, Mathilde

Titel: Udrag fra Clara Raphael

Citation: Fibiger, Mathilde: "Clara Raphael", i Fibiger, Mathilde: *Clara Raphael*, udg. af Lise Busk-Jensen, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1994, s. 73.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-fibiger01-shoot-idm140403939979616/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Clara Raphael

gaarden. Paa Vognen, som holdt udenfor Kirken, kunde jeg see, hvad jeg strax antog, at det maatte være den unge Baronesse, og hendes Tante, Grevinde B**, som opholder sig hos dem.

Solen skinnede nu, og Alt stod saa yndigt i Foraarets Pragt, at jeg, saa længe jeg kunde, opsatte at bytte den deilige Natur med mit snævre Værelse. Da jeg havde gaaet lidt, lagde jeg mig ned i det nye, lysegrønne Græs, og saae op i Luftten, hvor Fuglene fløi syngende over mit Hoved. Da faldt et Par Vers mig ind, af et Digt fra min sværmeriske Periode, og jeg sang halvheit for mig selv:

Men Tanken selver er en Fugl
Alt med saa snar en Vinge!
Til Himlen den fra Hjertets Skjul
Kan alfelet sig svinge.

Og Sjælen kan laane Himmels Skjær
Fra Stjernerne smaa foroven;
Men vogt Dig, at intet jordisk Begjær
Derind sig sniger foroven!

Thi da er det ude med Lykke og Fred,
Naar Ilden i Hjertet brænder

Her blev jeg, til min store Overraskelse, afbrudt af den unge Baronesse, som spurgte, om jeg vilde gjøre dem den Fornøielse at kjøre med: »Vi komme lige forbi, hvor De boer,« sagde hun: »De seer, jeg kjender Dem, skjøndt endnu kun af Beskrivelse. Jeg har saa længe ønsket at jeg kunde træffe sammen med Dem! De maa ikke afslaae min Bøn! Det er virkelig for langt for Dem at gaae.« Der var en saa sød Venlighed i hele hendes Væsen, at jeg blev ganske indtagen af hende, og med Fornøielse fulgte med hende til Vognen, som holdt tæt ved paa Veien. Grevinden modtog mig med samme hjertelige Venlighed. Hvad vi talte om, veed jeg knap; det var en almindelig Conversation, og dog i een Henseende ualmindelig, thi skjøndt der ikke blev sagt noget Interessant, udtalte dog en oprigtig Velvillie, en fin og dannet Aand sig i mine nye Bekjendtes hele Væsen. Inden jeg stod af Vognen, vidste jeg, at Frøken